

Súd: Okresný súd Dunajská Streda
Spisová značka: 1T/235/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2213010905
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 11. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Piros
ECLI: ECLI:SK:OSDS:2017:2213010905.11

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dunajská Streda v senáte zloženom z predsedu JUDr. Ladislava Pirosa a prísediacich Gabriela Bitteru a Tivadara Cséfalvaya, v trestnej veci obž. Š. D. a obž. Š. L., pre zločin lúpeže spolupáchatelstvom podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na 138 písm. a), § 20 Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní dňa 6.11.2017 takto

rozhodol:

obž. Š. L. E.. XX.XX.XXXX K. M., J. I. F. - O. E. F. Č.. X, F. B. S.

je vinný, že

dňa 1. júna 2013 v čase okolo 00.00 hod. v obci J. v okrese Dunajská Streda na G. Q. Č.. XXX, odsúdený D. Z. po predchádzajúcej vzájomnej dohode s obvinenými Š. L. a Š. D., po tom ako ich obvinený Š. D. osobným motorovým vozidlom zn. Škoda Felicia striebornej metalízovej farby dovezol pred bránu miestneho futbalového štadióna, vošiel, s kuklou na hlave a držiac v ruke krátku strelnú zbraň, spolu s obvineným Š. L. ozbrojeným kovovou tyčou a maskovaným kuklou navlečenou na hlave, do miestneho pohostinstva zv. Palma, kde strelnú zbraň namieril na poškodených: P. K., P. K. A., A. P. a C. P., stojacich za výčapným pultom a uviedol im slová „Daj mi peniaze!“, po čom ich smerom zo zbrane vystrelil, na čo poškodený P. K. zareagoval tak, že schytil prepravku od piva a hodil ju smerom ich smerom, v dôsledku čoho sa obaja zľakli a dali sa pešo na útek, následne na parkovisku pred ordináciou lekára, kde ich podľa dohody už čakal obvinený Š. D. nasadli do naštartovaného osobného motorového vozidla zn. Škoda Felicia striebornej metalízovej farby a z miesta spoločne odišli,

teda

spoločným konaním proti inému použili hrozbu bezprostredného násillia v úmysle zmocniť sa cudzej veci a taký čin spáchali závažnejším spôsobom konania - so zbraňou,

čím spáchal

zločin lúpeže spolupáchatelstvom podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na 138 písm. a), § 20 Trestného zákona

Za to sa odsudzuje

obž. Š. L.

Podľa § 188 ods. 2 Trestného zákona pri použití § 42 ods. 1 Trestného zákona a § 38 ods. 5 Trestného zákona a § 36 písm. l) Trestného zákona k súhrnnému nepodmienečnému trestu odňatia slobody v trvaní 10 (desať) rokov a 8 (osem) mesiacov, pri súčasnom zrušení:

- Trestného rozkazu Okresného súdu Dunajská Streda 2T/125/2014 zo dňa 17.7.2014 a
- Rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda 1T/100/2013 zo dňa 11.9.2013

vo výroku o trestoch.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona sa obžalovaný Š. L. na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súd zrušuje aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad.

Naproti tomu súd

obžalovaného Š. D. E.. X.X.XXXX K. B. S., J. I. B.Ý. Š. , M. XXX/XX, F. B. S.

podľa § 285 písm. c) Trestného poriadku
spod obžaloby Okresnej prokuratúry v Dunajskej Strede číslo 1Pv 479/13
oslobodzuje
keďže nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

zo skutku, ktorý mal spáchať tak, že:

dňa 1. júna 2013 v čase okolo 00.00 hod. v obci J. v okrese B. S. na G. Q. Č.. XXX, odsúdený D. Z. po predchádzajúcej vzájomnej dohode s obvinenými Š. L. a Š. D., po tom ako ich obvinený Š. D. osobným motorovým vozidlom zn. Škoda Felicia striebornej metalízovej farby doviezol pred bránu miestneho futbalového štadióna, vošiel, s kuklou na hlave a držiac v ruke krátku strelnú zbraň, spolu s obvineným Š. L. ozbrojeným kovovou tyčou a maskovaným kuklou navlečenou na hlave, do miestneho pohostinstva zv. Palma, kde strelnú zbraň namieril na poškodených: P. K., P. K. A., A. P. W. C. P., stojacich za výčapným pultom a uviedol im slová „Daj mi peniaze!“, po čom ich smerom zo zbrane vystrelil, na čo poškodený P. K. zareagoval tak, že schytil prepravku od piva a hodil ju smerom ich smerom, v dôsledku čoho sa obaja zľakli a dali sa pešo na útek, následne na parkovisku pred ordináciou lekára, kde ich podľa dohody už čakal obvinený Š. J. D. nasadli do naštartovaného osobného motorového vozidla zn. Škoda Felicia striebornej metalízovej farby a z miesta spoločne odišli,

teda

spoločným konaním proti inému mal použiť hrozbu bezprostredného násillia v úmysle zmocniť sa cudzej veci a taký čin mal spáchať závažnejším spôsobom konania - so zbraňou,

čím mal spáchať

zločin lúpeže spolupáchatelstvom podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na 138 písm. a), § 20 Trestného zákona

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 8.4.2015 boli obžalovaní Š. L. a Š. D. uznaní vinnými zo spáchania zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) a § 20 Trestného zákona a Š. L. bol uložený súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 8 rokov pri súčasnom zrušení Trestného rozkazu Okresného súdu Dunajská Streda 2T/125/2014 zo dňa 17.7.2014 a Rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda 1T/100/2013 zo dňa 11.9.2013 vo výroku o trestoch, pričom obžalovaný L. bol zaradený do ústavu so stredným stupňom stráženia obžalovaný D. do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku priamo po vyhlásení na hlavnom pojednávaní do zápisnice podal odvolanie obžalovaný Š. D., pričom obžalovaný L. dodatočne podal odvolanie a Okresná prokuratúra podala odvolanie dňa 8.4.2015 v neprospech obžalovaného L. čo do výroku o vine a treste. Obžalovaný L. prostredníctvom obhajcu podal odvolanie dňa 15.4.2015.

Uznesením Krajského súdu Trnava 5To/2/2016 dňa 13.4.2017 uvedený rozsudok ohľadne obžalovaného Š. L. bol zrušený len vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu, pričom rozsudok ohľadne D. bol zrušený aj vo výroku o vine a vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

Ohľadne obžalovaného Š. L. odvolací súd pripomenul, že uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 8 rokov pri súčasnom zrušení predchádzajúcich rozhodnutí je neprimeraný a neprichádza do úvahy použitie ustanovenia § 39 ods. 1 Trestného zákona, pričom poukazovali nato, že za mimoriadne okolnosti prípadu by bolo možné považovať aj poľahčujúce okolnosti podľa § 36 Trestného zákona v prípade ak by boli tak intenzívne alebo závažné, že by výnimočne znižovali závažnosť činu a taktiež za určitých okolností by bolo možné za mimoriadne okolnosti považovať i dĺžku trestného konania a taktiež nemožno prihliadať na dĺžku uloženého trestu spolupáchateľa D. Z., ktorý uzavrel s prokurátorom dohodu o vine a treste a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 4 roky a 8 mesiacov, nakoľko tento trest bol uložený v rámci ustanovenia § 39 ods. 4 Trestného zákona.

Ohľadne obžalovaného Š. D. odvolací súd pripomenul, že v trestnom konaní svedok, ktorý odmietol vypovedať na hlavnom pojednávaní môže byť v zmysle § 263 ods. 4 Trestného poriadku konfrontovaný len s takou svojou predchádzajúcou výpoveďou, ktorú urobil v prípravnom konaní v tej istej trestnej veci a to v rovnakom procesnom postavení, z ktorého dôvodu nemožno svedkovi prečítať na hlavnom pojednávaní skoršiu výpoveď, ktorú uskutočnil v procesnom postavení obvineného, pričom odvolací súd poukázal na ustálenú judikatúru (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Tz/33/1988 publikovanej pod číslom R 27/1989, Uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Tz/5/2006 zo dňa 1.3.2007).

V zmysle uvedenej judikatúry D. Z. ako svedok je oprávnený odoprieť vypovedať na hlavnom pojednávaní v zmysle § 130 ods.2 Trestného poriadku, pretože je svedkom, ktorý bol pôvodne spoluobvineným a materiálne sa zúčastnil na trestnom čine obžalovaného. Ak svedok využije svoje právo odmietnuť vypovedať jeho skoršiu výpoveď nemožno so zreteľom na dikciu § 263 ods. 3 písm. c) Trestného poriadku prečítať.

Na základe týchto okolností súd vo veci vytýčil hlavné pojednávanie, na ktorom hlavnom pojednávaní súd ohľadne obžalovaného Š. L. oboznámil v zmysle § 269 Trestného poriadku iba pripojené trestné spisy, ich podstatný obsah najmä rozsudky vo veci 2T/158/2012 na čl. 59-62, vo veci 1T/100/2013 na čl. 100-102, vo veci 2T/125/2014 najmä Trestný rozkaz na čl. 274-277, oboznámil Registre trestov, z ktorých vyplýva, že obžalovaný L. súdne trestaný doteraz bol 5-krát naposledy Rozsudkom Krajského súdu Trnava 4To/66/2008 dňa 2.12.2008 pre zločin sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1 Trestného zákona a bol mu uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 5 rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, z ktorého výkonu trestu bol podmienene prepustený dňa 18.4.2012 a bola mu uložená skúšobná doba v trvaní 3 rokov, teda uvedeného skutku sa dopustil počas podmienene prepustenia.

Súd zväziac vyššie uvedené uložené tresty, ktoré mal uložené obžalovaný L. aj Rozsudkom tunajšieho súdu 1T/100/2013 a 2T/125/2014 dospel k záveru, že uložený súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody pri dolnej hranici zvýšenej trestnej sadzby aj vzhľadom na ustanovenie § 38 ods. 5 Trestného zákona je jediným do úvahy prichádzajúcim trestom na dosiahnutie nápravy a prevýchovy

páchateľa, pričom u obžalovaného L. súd vyhodnotil ako poľahčujúcu okolnosť iba jeho priznanie sa a účinnú ľútosť.

Obžalovaný L. uvedený trest bude musieť vykonať v ústave so stredným stupňom stráženia, keďže v posledných 10 rokoch pred spáchaním uvedeného skutku bol pre úmyselný trestný čin vo výkone trestu odňatia slobody.

Naproti tomu súd obžalovaného Š. D. z predmetného skutku a z predmetného trestného činu v plnom rozsahu oslobodil podľa § 285 písm. c) Trestného poriadku, keďže nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

Obžalovaný D. v priebehu prípravného konania ako aj v priebehu dokazovania na hlavných pojednaniach popieral svoju vinu z predmetného skutku, pričom na hlavnom pojednaní dňa 6.11.2017 využil svoje právo odmietnuť vypovedať, z ktorého dôvodu súd s poukazom na § 258 ods. 4 Trestného poriadku prečítal jeho výpoveď z prípravného konania na čl. 99-112 a na čl. 423, z ktorých výpovedí vyplýva, že obžalovaný na hlavnom pojednaní aj na čl. 423 využil svoje právo odmietnuť vypovedať a preto aj v tomto prípade bola prečítaná jeho výpoveď z prípravného konania, kde nepopieral, že obžalovaný L. telefonicky ho požiadal, aby ho odviezol do J. G. za D. Z. a neskôr ich odviezol spoločne do obce J., pričom on po celý čas nemal vedomosti o tom, že o čo sa pokúšajú. Keď sa zastavil s autom v J.Á. on medzitým vystúpil z vozidla, vykonal potrebu a ani si nevšimol, že medzitým niekto zo spolupáchateľov vymenil ŠPZ-tku na vozidle. Po tomto, ako čakal na nich v J., zrazu obžalovaní L. a Z. vystúpili z vozidla, povedali aby počkal na nich a približne po 20 minútach videl, že bežali smerom k autu, nasadli do auta a až vtedy sa ich spýtal, že čo robili a vtedy mu uviedli, že prepadli krčmu Palma.

Uvedené okolnosti vo svojich výpovediach potvrdzovali sčasti spolupáchatelia, pričom L. opisoval aj priebeh udalosti v pohostinstve a vyjadroval sa aj k tomu, že evidenčné čísla namontované na vozidle D. doniesol z domu odsúdený Z. v taške a keď čakali v parku v J. a D. odišiel na malú potrebu, vtedy Z. namontoval evidenčné čísla.

Naproti tomu obžalovaný D. naďalej zotrvával na tom, že on nemal vedomosti o úmysloch spolupáchateľov, on mal za úlohu iba odvoz obidvoch na miesto činu.

Súd svoje prvé rozhodnutie ohľadne otázky viny obžalovaného D. opieral najmä o výpoveď vtedy už odsúdeného D. Z., ktorý tvrdil, že mal jednoznačné vedomosti o tom, že načo sa chystá spoločne s L., keďže Z. už vo vozidle uviedol, že aké má plány, ako chce získať naspäť svoje peniaze a to lupom, s čím obžalovaný D. súhlasil.

Na hlavnom pojednaní dňa 6.11.2017 súd sa pokúsil o výsluch odsúdeného svedka D. Z., ktorý však po zákonných poučeníach využil svoje právo odmietnuť vypovedať a preto súd aj vzhľadom na právny názor odvolacieho súdu v uznesení na čl. 586-592 podrobne rozviedol a opísal, že z akého dôvodu skoršiu výpoveď odsúdeného svedka nemožno prečítať, keďže by bolo nezákonne vykonané, súd neprečítal jeho skoršiu výpoveď a ani nemohol prihliadať na jeho výpoveď a zväziac aj tú okolnosť, že ani spoluobžalovaný L. vo svojich výpovediach nepoukazyval na to, že obžalovaný D. mal vedomosti o tom, aké majú plány a ako získať naspäť peniaze odsúdeného Z., súd za tejto dôkaznej situácie, vyhodnotiac uvedenú skutočnosť v prospech obžalovaného tohto spod obžaloby oslobodil, keďže sa nepreukázalo, že by obžalovaný D. mal nejaký podiel na uvedenom lúpežnom prepadaní pohostinstva, nakoľko sa nepreukázalo, že by bol riadne a dopredu informovaný o spôsobe vykonania tohto skutku.

Z uvedených dôvodov súd obžalovaného D. spod obžaloby oslobodil, keďže nebolo dokázané, že skutok spáchal aj obžalovaný.